

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/173/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211204391
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8211204391.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. F., X.. XX.X.XXXX, Z. X, XXX XX F. - X. E., právne zastúpenému: JUDr. Jana Švantnerová, advokátka, Hviezdoslavova 9, 085 01 Bardejov, o zaplatenie sumy 6 516,11 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 691,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 6.7.2011 sa právny predchodca žalobcu (medzičasom zaniknutá spoločnosť Credium Slovakia a.s., Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 35 845 490) voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6 516,11 Eur s úrokom z omeškania 0,1% denne zo sumy 6 516,11 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako leasingový prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako leasingovým nájomcom 17.8.2007 kúpnu a leasingovú zmluvu č. Z., predmetom ktorej bol finančný prenájom motorového vozidla Kia ceed 1,6 CRDi EX, rok výroby 2007, ktoré žalovaný prevzal na základe preberacieho protokolu 17.8.2007. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal po dobu 72 mesiacov predmet leasingu užívať a platiť leasingové splátky podľa splátkového kalendára a po uplynutí doby leasingu bol oprávnený odkúpiť predmet leasingu za dohodnutú cenu 39,50 Eur (1 190,- Sk) s DPH. Žalovaný sa počas trvania leasingovej zmluvy dostal do omeškania s platením leasingových splátok, na základe čoho žalobca odstúpil od uzavretej zmluvy v zmysle čl. 13 bodu l. písm. b) obchodných podmienok listom z 30.4.2010. Žalobca uskutočnil finančné vysporiadanie leasingovej zmluvy pri jej predčasnom ukončení, v ktorom vyúčtoval svoje finančné nároky a pohľadávky, ktoré mu z leasingovej zmluvy voči žalovanému vznikli oproti úhradám žalovaného z leasingovej zmluvy. Na základe tohto finančného vysporiadania si žalobca listom zo 16.6.2010 uplatnil voči žalovanému nárok výške 6 516,11 Eur, ktorý pozostával zo súčtu neuhradených leasingových splátok v sume 1 070,63 Eur, poplatku za ukončenie leasingovej zmluvy v sume 197,50 Eur, sumy penalizačných faktúr 65,47 Eur, neuhradených nákladov agentúry v sume 287,98 Eur, náhrady škody v súvislosti s odobratím a predajom predmetu leasingu 1 554,22 Eur, straty z odpredaja majetku 3 174,34 Eur a zmluvnej pokuty

za nedodržanie doby nájmu v sume 165,97 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s platením pohľadávky vyplývajúcej z finančného vysporiadania, žalobca si v zmysle čl. 11 bodu IV. obchodných podmienok uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Lehota na plnenie bola určená vo finančnom vysporiadaní v časovom horizonte do 14 dní, preto bol úrok z omeškania žalobcom uplatnený od 6.7.2009.

3. V podaní z 5.12.2013 právny predchodca žalobcu doplnil, že súčet neuhradených leasingových splátok v sume 1 070,63 Eur predstavuje zostatok nesplnených splátok do odstúpenia od zmluvy - t. j. zostatok splátky č. 29. splatnej 7.1.2010 vo výške 136,52 Eur a súčet 30-tej až 32-tej splátky (každéj v sume 311,37 Eur) podľa splátkového kalendára. Nárok na poplatok za ukončenie leasingovej zmluvy žalobca odôvodnil čl. 7 bodom 5 obchodných podmienok. Položka „suma penalizačných faktúr“ 65,47 Eur predstavuje sankciu za omeškание s platením leasingových splátok podľa obchodných podmienok (0,1% denne). Nárok na položku neuhradené náklady agentúry v sume 287,98 Eur si právny predchodca žalobcu uplatňoval v zmysle čl. 12 bodu 4 obchodných podmienok posledná veta na podklade faktúry č. FAG/10/00878 a faktúry č. 1592/2010. Nárok na náhradu škody v súvislosti s odobratím a odpredajom predmetu leasingu vo výške 1 554,22 Eur pozostával z náhrady nákladov na odhlásenie motorového vozidla v sume 25,- Eur + 4,5 Eur kolky podľa faktúry č. 2010 054, nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku v sume 70,- Eur podľa predloženej faktúry č. 20370028, poplatku za parkovanie v sume 60,- Eur podľa doložených faktúr č. 510058 a č. 510048 a nezaplatených úrokov odo dňa odstúpenia od zmluvy do konca leasingu v sume 1 312,64 Eur. Položka strata z odpredaja v sume 3 174,34 Eur mala predstavovať škodu, ktorá vznikla žalobcovi v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy pričom ide o rozdiel medzi zostatkovou hodnotou predmetu leasingu a kúpnu cenu, za ktorú bol následne predmet leasingu odpredaný. Napokon nárok na zmluvnú pokutu za nedodržanie doby nájmu v sume 165,97 Eur právny predchodca žalobca odôvodňoval čl. 12 bodom 5 obchodných podmienok.

4. V priebehu konania žalobca k námietkam žalovaného uvádzal, že predmet leasingu bol odovzdaný 9.4.2010 do depozitu pracovníkovi spoločnosti MABORO spol. s r.o. a 4.5.2010 prevezený do Bratislavy na parkovisko spoločnosti ET Slovakia, s.r.o. Tvrdil, že predmet leasingu v čase od 4.5.2010 do 18.5.2010 neužívala žiadna iná osoba a po celé obdobie bol pristavený na parkovisku spoločnosti ET SLOVAKIA, s.r.o. V podaní z 18.2.2020 doplnil, že dodatočné zmeny v Preberacom protokole zo 4.5.2010 nemajú vplyv na výšku uplatneného nároku, pretože prasknuté čelné sklo ani poškodenie pravého blatníka nebolo v rámci predloženého znaleckého posudku vyhodnotené ako okolnosť vedúca k zníženiu všeobecnej hodnoty predmetu leasingu, ktoré bolo následne odpredané.

5. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk 20.10.2011. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/91/2012-52 z 30.4.2012 bola žalovanému ustanovená právna zástupkyňa podľa § 30 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.). V podaní z 12.6.2014 k meritu veci uvádzal, že žalobca sa od počiatku dopúšťal protiprávneho konania voči žalovanému v záujme získať auto čo najlacnejšie a následne ho prediť. Tvrdil, že v znaleckom posudku sú zohľadnené poškodenia, ktoré evidentne nespôsobil žalovaný, pretože k nim došlo až po odovzdaní motorového vozidla, v období do vyhotovenie znaleckého posudku. V podaní z 27.1.2015 vyjadril ochotu na úhradu sumy 363,47 Eur pozostávajúcej z poplatku za ukončenie leasingovej zmluvy vo výške 197,50 Eur a zmluvnej pokuty za nedodržanie doby nájmu vo výške 165,97 Eur. Tvrdil, že pred odovzdaním auta žalovaný zisťoval u právneho predchodcu žalobcu možnosť odkladu splátok o 3 mesiace z dôvodu straty zamestnania, a keďže nebol spôsobilý uhrádzať výšku mesačných splátok, sám oznámil, že predmet leasingu odovzdá, k čomu došlo z jeho strany dobrovoľne 9.4.2010 tak, že toto vozidlo odviezol na vopred dohodnuté miesto v Košiciach. Motorové vozidlo v čase jeho odovzdania zodpovedalo jeho užívaniu počas obdobia 2,5 roka, v deň jeho odovzdania bol jeho stav zaprotokolovaný v dokumente opatrenom podpisom žalovaného aj osoby poverenej právnym predchodcom žalobcu, ktorá protokol spísala. Tvrdil, že za technický stav tlmičov, brzdy a náprav zodpovedal servis spoločnosti KIA Slovensko z dôvodu, že vozidlo bolo v záruke a v priebehu celého obdobia podstupovalo pravidelné servisné prehliadky. Mal za to, že strata z odpredaja na majetku vo výške 3 174,34 Eur predstavuje škodu, ktorú je žalobca povinný preukázať, rovnako ako zodpovednosť žalovaného za ňu. Poukazoval na dopisovanie poškodených dielov vozidla do protokolu o odovzdaní motorového vozidla, ktoré vznikli až v čase po odovzdaní motorového vozidla. Zodpovednosť za škody vzniknuté na predmete leasingu v období od 9.4.2010 do 4.5.2010 nemožno pripísať žalovanému, pretože ju spôsobil pracovník spoločnosti MABORO s.r.o., v dôsledku ktorej bolo predané za inú (nižšiu) trhovú cenu, než za akú by sa predalo bez týchto poškodení.

6. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

7. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 3C/173/2011-225 z 27.7.2016, právoplatným 23.8.2016 bola na návrh právneho predchodcu žalobcu pripustená zmena subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto spoločnosti Credium Slovakia, a.s., Einsteinova 21, Bratislava IČO: 35 845 490 do konania vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

8. Súd na prerokovanie veci nariadil pojednávanie, pričom termín posledného pojednávania vzal právny zástupca žalobcu na vedomie na pojednávaní 29.11.2019 (posledné upovedomenie o zmene termínu pojednávania mu bolo doručené 26.3.2020) a rovnako tak aj žalovaný a jeho právna zástupkyňa dňa 29.11.2019 (posledné upovedomenie o zmene termínu pojednávania mu bolo doručené 1.4.2020). Ani jedna strana o odročenie nariadeného termínu pojednávania nepožiadala, žalobca a jeho právny zástupca sa na neho neustanovili; vo veci len súhlasili s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania, ku ktorému však súd nemohol pristúpiť pre absenciu súhlasu s takýmto postupom druhou sporovou stranou. Žalovaný a právna zástupkyňa žalovaného sa na nariadený termín pojednávania dostavili a preto súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Vo veci bolo v priebehu konania vykonané dokazovanie oboznámením sa s kúpnu a leasingovou zmluvou č. Z. zo 17.8.2007, obchodnými podmienkami pre finančný prenájom motorových vozidiel spoločnosti OTP leasing a.s., prílohou k leasingovej zmluve č. Z. Splátkový kalendár k leasingovej zmluve č. Z., preberacím protokolom zo 17.8.2007, faktúrou vystavenou spoločnosťou OPTIMAL SK s.r.o. č. 2007/05, evidenčnou kartou k odobratému vozidlu, úplným znením znaleckého posudku znaleckej organizácie SLOVDEKRA s.r.o. Polianky č. 19, Bratislava č. 108/2010 z 18.5.2010, kúpnu zmluvou uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a K. Š. z 11.6.2010 a preberacím protokolom k nej, protokolom o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. Z. zo 16.6.2010 s doručenkou, odstúpením od zmluvy z 30.4.2010 spolu s doručenkou, protokolom o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z 9.4.2010, faktúrami právneho predchodcu žalobcu č. FRU/10/01243, č. FRU/10/01244 a č. FRU/10/01247 zo 16.6.2010, č. FPE/10/00774 zo 4.1.2010, č. FPE/10/02921 z 1.4.2010 a č. FAG/10/00878 z 12.5.2010, faktúrou spoločnosti MARBORO s.r.o. č. 1592/2010 zo 6.5.2010, faktúrou spoločnosti SLOVDEKRA s.r.o. č. 20370028 z 26.5.2010, faktúrou spoločnosti M.O.Plus s.r.o. č. 2010054 z 24.6.2010 a prílohami k nim vrátane výpisov z účtu právneho predchodcu žalobcu k nim, záverečnou správou k inkasnému konaniu zo 4.5.2010, pokusom o zmier z 2.6.2011, výpismi z obchodného registra, správami Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove z 10.10.2013, 13.12.2013, 24.7.2017, 25.4.2018, 10.10.2018, zmluvou o prevode portfólia z 9.10.2015 uzavretou medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom a ostatným obsahom spisu.

9. Z kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z. súd zistil, že bola 17.8.2007 uzavretá právnym predchodcom žalobcu ako prenajímateľom a poskytovateľom leasingu a žalovanou ako príjemcom a leasingovým nájomcom. Predmetom leasingu bolo motorové vozidlo Kia Ceed 1.6 CRDi EX s obstarávacou cenou 16 596,96 Eur (500 000,- SKK) bez DPH, resp. 19 750,38 Eur (595 000,- SKK) s DPH so zvýšenou splátkou vopred 10% vo výške 1 975,04 Eur (59 500,- SKK) a dohodnutou splátkou vo výške 1,5766% v sume 311,38 Eur (9 380,50 SKK) mesačne. Doba finančného leasingu bola dohodnutá na 72 mesiacov pri periodicite splátok mesačne. V zmluve bola uvedená ročná priemerná miera nákladov vo výške 8,338%. Dňa 21.8.2007 bol právnym predchodcom žalobcu vydaný splátkový kalendár, ktorý podľa vyhlásenia v zmluve mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť leasingovej zmluvy, rovnako ako Obchodné podmienky pre finančný prenájom motorových vozidiel (ďalej len „obchodné podmienky“), ktorý bol podpísaný ako za žalobcu, tak aj žalovaným 17.8.2007.

10. Podľa článku 11. bod 2. oboznámených obchodných podmienok, v prípade, ak bude leasingový nájomca v omeškaní s platením je leasingový prenajímateľ po tom, ako doručil leasingovému nájomcovi upomienku a tento bezodkladne svoj dlh nevyrovnal oprávnený motorové vozidlo leasingovému nájomcovi odobrať. Leasingový prenajímateľ je oprávnený zároveň od leasingovej zmluvy okamžite odstúpiť, čím sa stávajú splatnými všetky zostávajúce leasingové splátky. Takto zaplatené leasingové splátky sa budú považovať za paušalizovanú náhradu škody, ktorá vznikla na strane leasingového prenajímateľa z dôvodu, že leasingový vzťah nemohol trvať po dohodnutú dobu a musel byť predčasne ukončený. Podľa článku 11. bod. 4 obchodných podmienok, leasingový prenajímateľ má právo požadovať od leasingového nájomcu zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej sumy

za každý deň omeškania. Podľa článku 12. ods. 4 obchodných podmienok pri vrátení predmetu leasingu leasingovému prenajímateľovi bez ohľadu na jeho dôvod musí byť motorové vozidlo nájomcom uvedené do riadneho, funkčného a bezvadného stavu čisté a spolu so všetkými kľúčmi, dokladmi a príslušenstvom odovzdané. Deň vrátenia a miesto jeho uskutočnenia stanoví leasingový prenajímateľ. Náklady vrátenia a všetky náklady súvisiace znáša leasingový nájomca. Podľa článku 13. bodu 2 obchodných podmienok, leasingový nájomca je povinný pri odstúpení od zmluvy motorové vozidlo odovzdať leasingovému prenajímateľovi spôsobom určeným v týchto obchodných podmienkach. Podľa čl. 14. bodu 9. obchodných podmienok, je leasingový prenajímateľ oprávnený od zmluvy tiež odstúpiť v prípade, ak je leasingový nájomca v omeškaní s platením jednej leasingovej splátky po dobu dlhšiu ako 2 mesiace alebo je v omeškaní s platením aspoň 2 splátok, ustanovenie čl. 13. bodu 1. písm. b) sa nepoužije. Podľa čl. 14 ods. 1 obchodných podmienok ustanovenia tohto článku platia v prípade, ak má leasingový nájomca postavenie spotrebiteľa v zmysle osobitného predpisu s výnimkou prípadu, kedy je cena predmetu vyššia ako 20 000,- Eur. Podľa čl. 14 bodu 3 obchodných podmienok súčasťou každej kúpnej a leasingovej zmluvy, kde leasingový nájomca má postavenie spotrebiteľa je výpočet percentuálnej miery nákladov vyhotovený v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z.. Podpisom leasingovej zmluvy leasingový nájomca súhlasí s takýmto určením ročnej miery nákladov.

11. Preberacím protokolom právny predchodca žalobcu preukázal, že predmet leasingu bol odovzdaný žalovanému dňa 17.8.2007, čo žalovaný potvrdil svojim podpisom na preberacom protokole. Faktúra spoločnosti OPTIMAL SK s.r.o. č. 2007/055 zo 17.8.2007 preukazuje cenu predmetu leasingu, ktorá bola dohodnutá v sume 19 750,38 Eur (t. j. 595 000,- SKK).

12. Z listu právneho predchodcu žalobcu z 30.4.2010 vyplýva, že v súlade s leasingovou zmluvou č. Z. zo 17.8.2007, ktorej predmetom je Kia Ceed 1.6 CRDi EX, č. karosérie N. právny predchodca žalobcu odstúpil od leasingovej zmluvy s okamžitou platnosťou. Žalovaného v liste žiadal o odovzdanie predmetu leasingu na parkovisku ET Slovakia s.r.o., Pod Prístavným mostom, 821 04 Bratislava. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému 14.5.2020.

13. Podľa protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z 9.4.2010 bolo motorové vozidlo odovzdané osobe poverenej právnym predchodcom žalobcu (MABORO s.r.o.) v zastúpení pána Z., a to už 9.4.2010 v Košiciach. K stavu poškodenia vozidla bolo pri jeho odobratí uvedené: poškrabaný predný nárazník, preliačina na prednej kapote + predný ľavý nárazník, poškrabaný lak na viacerých miestach. Z originálu tohto protokolu predloženého žalobcom bolo iným perom a písmom, podľa označenia s pečiatkou dňa 4.5.2010 poverenou osobou spoločnosti ET SLOVAKIA s.r.o. pánom Kleinom do stavu poškodení doplnené „+pravý blatník“ a slovo nárazník prečiarknuté, a na konci doplnené „prasknuté čelné sklo“. Na stave tachometra vozidla bolo zaznamenaných 136 629 km.

14. Podľa protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo 16.6.2010 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému ako celkové vyúčtovanie pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z dôvodu odobratia predmetu leasingu dlh v sume 6 516,11 Eur a to s položkami: súčet neuhradených leasingových splátok 1 070,63 Eur, poplatok za ukončenie leasingovej zmluvy 197,50 Eur, suma penalizačných faktúr 65,47 Eur, neuhradené náklady agentúry 287,96 Eur, náhrada škody v súvislosti s odobratím a predajom predmetu leasingu 1 554,22 Eur, strata z odpredaja majetku 3 174,34 Eur, zmluvná pokuta za nedodržanie doby nájmu 165,97 Eur. Žalobca predložil súdu dôkaz o tom, že toto vyúčtovanie bolo doručené žalovanému dňa 21.6.2010. Na úhradu dlžnej čiastky právny predchodca žalobcu žalovanému určil lehotu 14 dní.

15. Z predloženého znaleckého posudku vyhotovenom znaleckou organizáciou SLOVDEKRA s.r.o., Polianky 19, 841 01 Bratislava dňa 18.5.2010 pod č. 108/2010 bolo súdom zistené, že tento bol zameraný na určenie jeho všeobecnej hodnoty a bol vypracovaný ku dňu 6.5.2010 po prehliadke motorového vozidla a predložení osvedčenia o jeho evidencii č. R. XXXXXX. Znalecký posudok obsahuje popis a vyhodnotenie zisteného technického stavu, v zmysle ktorého bol motor, spojka prevodovka, rozvodovka a hnacie hriadele prednej nápravy hodnotené ako úmerné dobe a prevádzke počtu najazdených kilometrov, zadná a predná náprava s riadením, skriňa karosérie a výbava karosérie so stavom horším oproti stavu úmernému dobe prevádzky a počtu najazdených kilometrov, pričom zohľadnené bolo poškodenie predného nárazníka, nadmerne znečistený interiér, opotrebovanie poťahu volanta a poškodený lak karosérie na viacerých miestach. Pri vyhodnotení technického stavu skupín vozidla znalecký posudok prihliadal na zistené zníženie účinnosti tlmičov pérovania. Hodnotu

technického stavu vozidla potom znalecká organizácia stanovila na základe technického stavu skupín vozidla (hodnotená na 54%), základnej amortizácie vozidla. Na základe príslušného vzorca pre výpočet technickej hodnoty vozidla zohľadňujúceho východiskovú cenu vozidla, technický stav vozidla ako aj technickú hodnotu mimoriadnej výbavy bola znalcom určená technická hodnota vozidla na sumu 5 473,- Eur. Takto zistená hodnota bola zvýšená o koeficient predajnosti vozidla v hodnote 1,3 a po jeho zohľadnení bola potom všeobecná hodnota vozidla znaleckým posudkom určená na sumu 5 978,99 Eur bez DPH, čo zodpovedá sume 7 115,- Eur s DPH.

16. Faktúrou č. FAG/10/00878 zo dňa 12.5.2010, splatnou 12.5.2010 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 287,98 Eur ako náklady za odobratie a odťah predmetu lízingu, na preukázanie ktorých doložil zároveň faktúru spoločnosti MABORO spol. s r.o. za odobratie motorového vozidla zo 6.5.2010 v rovnakej sume. Vynaloženie týchto nákladov preukazoval tiež výpisom zo svojho účtu č. 50 (č.l. 86) a záverečnou správou zo 4.5.2010 vypracovanou K. Z..

17. Faktúrou č. FRU/10/01247 zo dňa 16.6.2010 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 165,97 Eur ako zmluvnú pokutu za nedodržanie doby nájmu.

18. Faktúrou č. FRU/10/01243 zo dňa 16.6.2010 právny predchodca žalobcu fakturoval K. Š. kúpnu cenu po odobratí odpredaného vozidla v sume 7 115,- Eur, čo preukazoval ďalej kúpnu zmluvou z 11.6.2010 a protokolom o odovzdaní tohto vozidla z uvedeného dňa.

19. Faktúrou č. FRU/10/01244 zo dňa 16.6.2010 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 1 554,22 Eur ako súvisiace náklady s odberom a odpredajom vozidla. Ako dôkaz na vynaloženie týchto nákladov predložil faktúru spoločnosti M.O.Plus s.r.o. v sume 1 017,40 Eur s pripojeným súpisom nákladov na jednotlivé motorové vozidlá, ktorých prepis bol označenou spoločnosťou zabezpečený (žalovaného sa týkala pod položkou 7/ suma 25,- Eur), ďalej predložil faktúru č. 20370028 z 26.5.2010 spoločnosti SLOVDEKTRA s.r.o., ktorou boli fakturované náklady znaleckej činnosti s prílohou k tejto faktúre, z ktorej vyplýva, že na predmet leasingu žalovaného sa vzťahovala suma 70,- Eur a likvidačné listy spoločnosti ET SLOVAKIA, s.r.o. k faktúre č. 205100110 z 1.6.2010 a č. 207100038 z 1.7.2010 s výpismi z účtu o ich úhrade za spolu 30 dní realizovanej úschovy/parkovania predmetu leasingu na parkovisku tejto spoločnosti.

20. Faktúrou č. FPE/10/00774 zo dňa 4.1.2010 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 19,83 Eur a faktúrou č. FPE/10/02921 z 1.4.2010 sumu 45,64 Eur ako úrok z omeškania za včas nezaplatené splátky leasingu.

21. Zo správ Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Okresného dopravného inšpektorátu (z 10.10.2013, 13.12.2013, 24.7.2017, 25.4.2018, 10.10.2018) s prihladením na doloženú kópiu technického preukazu - osvedčenie o evidencii časť II na č.l. 137-138 spisu bolo zistené, že žalovaný bol ako držiteľ predmetu leasingu vedený v období od 14.9.2007 do 21.6.2010, kedy bola vykonaná zmena údajov o vlastníkovi a držiteľovi osvedčenia o evidencii na osobu: A.. B. F.. Od 5.12.2011 je ako držiteľ tohto vozidla zapísaný H. Y..

22. Zo zmluvy o prevode portfólia z 9.10.2015 bolo zistené, že táto zmluva je vzhľadom na svoj obsah zmluvou o postúpení pohľadávok (bod 2.1.2 a iné označenej zmluvy). Zmluvou v spojení s pripojenou prílohou (č.l. 224) mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k prevodu aj pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému na žalobcu a to k dátumu podpisu tejto zmluvy.

23. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.4.2010, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. V zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia kúpnej a leasingovej zmluvy (t. j. 17.8.2007), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

28. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy kúpnej a leasingovej zmluvy (t. j. 17.8.2007), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia kúpnej a leasingovej zmluvy (t. j. 17.8.2007), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 489 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o kúpe prenajatej veci si strany dojednávajú v nájomnej zmluve alebo po jej uzavretí, že nájomca je oprávnený kúpiť prenajatú vec alebo prenajatý súbor vecí počas platnosti nájomnej zmluvy alebo po jej zániku.

32. V zmysle § 25 prechodných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Týmto právnym predpisom je aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom k 17.8.2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

33. Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu.

34. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženia jej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

35. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

37. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

38. Podľa § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok. Poznámka pod čiarou č. 9 k zneniu § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza odkaz na § 48 Občianskeho zákonníka.

39. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

40. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

41. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. V zmysle ustanovenia § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), v znení účinnom od 1.7.2010 a v spojení s § 10b tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Leasingová zmluva nie je vymedzená ako takto pomenovaný zmluvný typ ani v Občianskom zákonníku, ani v Obchodnom zákonníku. Ide o nepomenovaný a o zmiešaný typ zmluvy, ktorá má blízko k zmluve o kúpe prenajatej veci, upravenej v ustanovení § 483 Obchodného zákonníka a pokiaľ ide o dohodnutý spôsob financovania ceny predmetu leasingu, ide zároveň v tomto prípade aj o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

47. Zmluvný vzťah z predloženej kúpnej a leasingovej zmluvy medzi sporovými stranami je podľa názoru súdu vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ju uzatváral ako osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalobcu naopak v zmluvnom vzťahu so žalovaným konal ako podnikateľ, ktorý v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti uzatváral nepomenované leasingové zmluvy, obsahom ktorých bol finančný leasing, teda dočasné poskytnutie

finančných prostriedkov záujemcom o kúpu motorového vozidla s tým, že vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu ako predmetu leasingu počas celého splácania spotrebiteľského úveru zostávalo vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu ako prenajímateľa a to až do splatenia všetkých leasingových splátok a posledného odpredajného poplatku, ktorý bol v danom prípade dohodnutý v sume 39,50 Eur (1 190,- SKK) s DPH. Súd má za to, že na tento právny vzťah sú aplikovateľné aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. O vedomosti právneho predchodcu žalobcu o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu svedčí aj odkaz vyslovený priamo v zmluve k uvádzanému údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov ako aj na čl. 14 predložených obchodných podmienok. Predložená zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, nakoľko bola pre žalovaných ako spotrebiteľov vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny.

48. Pre právne posúdenie uplatneného nároku v danej veci bolo podstatné určiť, ktorý z právnych predpisov (a aký právny režim z nich plynúci) je potrebné použiť pre posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy o kúpnej a leasingovej zmluve zo 17.8.2007. Ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka (predtým ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka) nadobudlo účinnosť jeho prijatím, t.j. dňom 1.1.1992 a zaviedlo prioritu použitia Obchodného zákonníka na vzťahy zo zmlúv o úvere bez ohľadu na účastníkov zmluvného vzťahu (nie však na zmluvu o kúpe prenajatej veci podľa § 489 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka. Zakotvilo, že tretia časť Obchodného zákonníka sa má pri zmluve o úvere vzťahovať ako na podnikateľov, tak aj na nepodnikateľov, ktorými môžu byť ako fyzické osoby, tak aj neziskové organizácie poskytujúce verejnoprospešné služby. Avšak neskorším zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004 boli do Občianskeho zákonníka inkorporované ustanovenia § 52 až 54 vo vyššie citovanom znení, ktoré zaviedli osobitný právny režim pre spotrebiteľské zmluvy uzatvárané medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. Táto právna úprava je teda voči § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka nielen právnou úpravou neskoršou (lex posterior derogat legi priori), ale aj právnou úpravou špeciálnou (lex specialis derogat legi generalis), ktorej aplikácia má pri spotrebiteľských právnych vzťahoch prednosť pred právnou úpravou záväzkových vzťahov podľa Obchodného zákonníka. Správnosti aplikácie § 48 Občianskeho zákonníka v danom prípade nasvedčuje aj § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a poznámka pod čiarou č. 9 k nemu, ktorá výslovne odkazuje na právnou úpravu odstúpenia od zmluvy zakotvenú v § 48 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské právo má teda povahu špeciálnej právnej úpravy. K obdobným na prípad aplikovateľným právnym záverom dospeli i najvyššie súdne authority (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/14/2014 z 21.4.2015, sp. zn. 4MCdo/17/2014 z 26.11.2015, sp. zn. 8MCdo 87/2017 zo 14.9.2017, sp. zn. 3Cdo/87/2017 zo 14.9.2017 a sp. zn. 8Cdo/119/2017 z 29.5.2018 ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 194/2016 z 12.4.2016).

49. Spotrebiteľia s dôverou v objektívne právo očakávajú, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľství Aleš Čeněk). Uvedené je potrebné vzťahovať i na právnú úpravu odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia oproti právnej úprave v Obchodnom zákonníku. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikácia prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na odstúpenie od zmluvy, plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania, a teda v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (porov. tiež 5MCdo 20/09, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 26/12). V bežných medziľudských vzťahoch použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah môže s nepochopením a v rozpore s princípom právnej istoty narážať na dôveru spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske a nie podnikateľské právo.

50. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti. Právny predchodca žalobcu so žalovaným preukázateľne uzavreli kúpnu a leasingovú zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal plniť zmluvné podmienky. Žalovaný však nedodržiaval svoje

povinnosti, ktoré sa zmluvne zaviazal, čo medzi stranami sporné nebolo, a preto právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami platne odstúpil od úverovej zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo žalovanému doručené 14.5.2010, kedy nastali právne následky odstúpenia od zmluvy, ktorými je podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka jej zrušenie od začiatku a tým vznik vzájomnej povinnosti zmluvných strán vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka). Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy boli povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Použitie nevýhodnejšieho obchodného práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah by predstavovalo v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

51. Na základe vykonaného dokazovania bolo vo veci preukázané, že v čase uzatvorenia kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z. bolo predmetom leasingu nové motorové vozidlo obstarané od jeho predajcu v cene 19 750,38 Eur (595 000,- SKK). Pre neuhrádzanie leasingových splátok žalovaný 9.4.2010 dobrovoľne odovzdal predmet leasingu osobe poverenej k odobratiu vozidla právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť MABORO spol. s r.o.) a dňa 4.5.2010 bolo toto vozidlo označenou spoločnosťou prevezené do Bratislavy a odovzdané zástupcovi spoločnosti ET SLOVAKIA s.r.o. pánovi Kleinovi, ktorý v protokole o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyznačil v opise stavu poškodení aj prasknutie čelného skla a poškodenie pravého blatníka. K tomuto skutkovému dejmu o doplnení protokolu z 9.4.2010 súd dospel po posúdení originálu predloženého protokolu na základe voľným okom zistiteľného odlišného spôsobu písma a použitého pera oproti ostatnej časti pôvodne vyplneného protokolu. Dňa 18.5.2020 bol k hodnote motorového vozidla vypracovaný na objednávku právneho predchodcu žalobcu znaleckou organizáciou SLOVDEKRA s.r.o., Polianky 19, Bratislava znalecký posudok č. 108/2010, podľa ktorého malo v čase ohodnocovania motorové vozidlo všeobecnú hodnotu 7 115,- Eur aj s DPH. Následne za túto znalecky určenú cenu bolo vozidlo na základe kúpnej zmluvy z 11.6.2010 odpredané pánovi K. Š.. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný počas trvania leasingového vzťahu zaplatil žalobcovi sumu počiatočnej zvýšenej splátky 1 975,08 Eur (59 500,- SKK) a v necelých 29-ich splátkach splatných po uzavretí zmluvy (až do 7.1.2010) spolu sumu 9 128,56 Eur. Teda po odpočítaní sumy získanej z odpredaja motorového vozidla (7 115,- Eur) a všetkých žalovaným na splatenie lízingu zaplatených čiastok (11 103,64 Eur), rozdiel medzi právnym predchodcom žalobcu poskytnutými finančnými prostriedkami na zakúpenie predmetu leasingu t. j. sumy 19 750,38 Eur (595 000,- SKK) a vyššie špecifikovanými úhradami predstavujúcimi sumu 1 531,74 Eur, súd hodnotí ako bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor právneho predchodcu žalobcu, resp. po postúpení pohľadávky na úkor žalobcu, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi vydať.

52. Obrana žalovaného voči tejto časti uplatneného nároku spočívajúca v tvrdení, že právny predchodca žalobcu sa protiprávne snažil odpredať odobraté motorové vozidlo pod jeho reálnu cenu nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Právny predchodca žalobcu ho totiž odpredal za cenu zistenú znaleckým posudkom a jeho odpredajom nezískal ani nižšiu sumu, t.j. pod jeho preukázanú hodnotu, a nezískal ani vyššiu sumu, ako bola znalecky určená hodnota vozidla, v prípade ktorom by bolo spravodlivé pri stanovení hodnoty bezdôvodného obohatenia prihliadnuť práve na takto získanú skutočnú sumu z odpredaja pôvodného predmetu lízingu. Žalovaný síce tvrdil, že by bol schopný vozidlo na trhu odpredať za vyššiu sumu, ale relevantné dôkazy v tomto duchu neposkytol. To však nič nemení na skutočnosti, že právny predchodca žalobcu odpredával motorové vozidlo spôsobom, ktorý nesignalizuje, že ako dodávateľ porušil povinnosť postupovať s primeranou odbornou starostlivosťou, pretože vychádzal z ceny určenej znaleckým posudkom, pričom ani po oboznámení sa s jeho plným písomným vyhotovením súd nezistil, že by žalovaným popierané spôsobené poškodenia spočívajúce v prasknutom čelnom skle malo vplyv na výšku posudkom určenej znaleckej ceny. Nebol teda zistený žiaden podstatný vplyv žalovaným tvrdeného (a súčasne žiadnym dôkazom nepreukázaného) užívania motorového vozidla v čase od 9.4.2010, kedy bolo vozidlo žalovaným dobrovoľne odovzdané poverenej spoločnosti do 6.5.2010, kedy bolo vozidlo poskytnuté na preskúmanie znalcomi na určenie ceny vozidla znaleckým posudkom. Právnym predchodcom žalobcu vykonaný presun vozidla na zmluvným spôsobom centrálne dohodnuté miesto uskladnenia vozidiel odobratých z leasingu, t.j. na parkovisko spoločnosti ET SLOVAKIA s.r.o. z Košíc do Bratislavy, je potrebné hodnotiť ako žalobcom oprávnené použitie motorového vozidla.

53. Podľa názoru súdu, ani vyhodnotenie zníženia účinnosti tlmičov pérovania zohľadnené pri výpočte hodnoty vozidla znalcom nemožno s poukazom na pravidelný servis vozidla považovať za dôvod spochybujúci znaleckým posudkom zistenú všeobecnú hodnotu vozidla, pretože vozidlo malo v čase

jeho odovzdania najjazdených cca 136 000 km, čo žalovaným spochybnené nebolo, a táto skutočnosť (prejazdenie zisteného počtu kilometrov) musela mať vplyv na opotrebovanie niektorých súčastí a dielov motorového vozidla. Záruka za akosť sa spravidla nevzťahuje na bežné opotrebovanie vzniknuté riadnym používaním veci, preto žalovaným namietaná okolnosť realizácie pravidelného servisu náprav, tlmičov a brzd vozidla z právneho hľadiska neobstojí. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by v krátkom čase pred odovzdaním vozidla boli tlmiče vymenené za nové, alebo že by neboli opotrebované tak, ako to bolo zistené znalcom pri ním vykonanom posúdení. Žalovaný nekvantifikoval, o akú sumu bola všeobecná hodnota motorového vozidla oproti predloženému znaleckému posudku podhodnotená, nepredložil žiadne odlišné odborné posúdenie stavu a hodnoty vozidla pri jeho odovzdaní a znalecké dokazovanie súdom v tomto smere ani nenavrhol a nezložil na jeho vykonanie v súlade s § 253 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) žiaden finančný preddavok. Po tak dlhom čase, ktorý uplynul odo dňa odovzdania motorového vozidla je možné si len ťažko predstaviť, akým spôsobom by žalovaný chcel preukázať svoje tvrdenia o úmyselnom podhodnotení všeobecnej hodnoty ním odovzdaného motorového vozidla právnym predchodcom žalobcu. Žalobca totiž v konaní opakovane popieral užívanie tohto vozidla po jeho odovzdaní žalovaným a žalovaný žiadne primerané dôkazy o opaku neposkytol. Navyše, súd zastáva názor, že v prípade porušenia odbornej starostlivosti právneho predchodcu žalobcu v súvislosti s odobratím a odpredajom motorového vozidla (napr. aj jeho neoprávneným užívaním), by takéto konanie mohlo byť dôvodom pre uplatnenie nároku žalovaného na náhradu škody založenej na porušení takejto odbornej starostlivosti voči spotrebiteľovi, resp. na nekalej obchodnej praktike, za ktorú by žalobca zodpovedal, takýto nárok však žalovaným nebol v konaní riadne vyčíslený a ani uplatnený príslušnou procesnou formou (teda ako protinárok). Preto podľa názoru súdu žalovaným opakovane prednášané námietky nemôžu mať vplyv na vyššie ustálenú povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 531,74 Eur, predstavujúcu rozdiel medzi majetkovou hodnotou poskytnutou právnym predchodcom žalobcu žalobcom na základe kúpnej a leasingovej zmluvy a hodnotou vrátenou žalovaným v priebehu trvania leasingu a po jeho skončení.

54. Z hľadiska žalobcom uplatnených nárokov tak súd považuje nárok na zaplatenie sumy 1 531,74 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia za súčasť žalobcom špecifikovanej straty z odpredaja majetku uplatnenej v sume 3 174,34 Eur. Právne posúdenie každého uplatneného nároku je vecou súdu, a preto nie je podstatné, že túto stratu žalobca vysvetľoval ako náhradu škody vzniknutú v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy, keďže opísaný nárok na bezdôvodné obohatenie má taktiež právny základ v predčasnom ukončení zmluvy, konkrétne v právnom akte odstúpenia od zmluvy, ku ktorému podľa zistených skutkových okolností prípadu pristúpil právny predchodca žalobcu oprávnene. Keďže právny predchodca žalobcu platne od zmluvy odstúpil a to so spätnými účinkami, na zmluvu sa hľadí ako keby nebola uzavretá. Preto nie je možné žalobcovi priznať žiaden iný nárok, teda ani nárok na zmluvnú pokutu, na zaplatenie poplatku za ukončenie lízingovej zmluvy, na úroky z omeškania 1% denne z neuhradených splátok, na neuhradené náklady agentúry a ani na samotné neuhradené splátky leasingu, ktoré všetky boli dohodnuté v zmluve alebo v ustanoveniach do nej inkorporovaných žalovaným podpísanými obchodnými podmienkami a to ani keby obsahovali ustanovenia o ich použití na čas po odstúpení od zmluvy. Takéto ustanovenia by boli podľa názoru súdu rozporné s kogentnou úpravou § 54 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a preto ich nemožno priznať. Na túto časť nároku sa teda vzťahuje výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

55. Súd však súčasne zastáva názor, že odstúpením od zmluvy nebolo dotknuté právo žalobcu na náhradu škody, ak zo skutočností, pre ktorú sa od zmluvy odstupuje, možno vyvodíť aj zodpovednosť za škodu. V ďalšom teda posudzoval žalobcom uplatnené nároky na náhradu škody zo zákonných hľadísk pre uplatnenie tohto typu nároku. Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáhal z dôvodu porušenia povinností žalovaným, následkom čoho od zmluvy odstúpil. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorého predpokladom vzniku je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4. zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovú hodnotu, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

56. V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno bolo preukázané splnenie predpokladu protiprávneho úkonu (žalovaný nepopieral, že prestal uhrádzať jednotlivé leasingové splátky a k odstúpeniu od zmluvy došlo dôvodne). S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj splnenie tretieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) bol protiprávny úkon žalovaného - nedodržanie zmluvnej povinnosti riadne uhrádzať splátky lízingu a nesporné je aj zavinenie vzniknutého stavu žalovaným. Súd dospel záveru, že z tohto právneho titulu je dôvodné priznať žalobcovi náhradu nákladov na odhlásenie vozidla v sume 25,- Eur + 4,50 Eur na kolkové známky, vynaloženie ktorých bolo preukazované faktúrou spoločnosti M.O.Plus s.r.o. v sume 1 017,40 Eur s pripojeným rozpisom nákladov na jednotlivé motorové vozidlá, ktorých odhlásenie bol označenou spoločnosťou pre žalobcu zabezpečený (žalovaného sa týkala pod položkou 7/ suma 25,- Eur). Ďalej je mu dôvodné priznať náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 70,- Eur nakoľko potreba vypracovania znaleckého posudku vznikla v príčinnej súvislosti s odobratím motorového vozidla a vypracovanie znaleckého posudku bolo v záujme zmluvných strán, pričom túto časť nároku žalobca preukázal aj listinnými dôkazmi (faktúrou č. 20370028 z 26.5.2010 spoločnosti SLOVDEKTRA s.r.o.) a napokon aj náhradu nákladov za parkovanie vozidla v období od 4.5.2010 do 2.6.2010, ktoré boli preukázané listinnými dôkazmi (likvidačnými listami spoločnosti ET SLOVAKIA, s.r.o. k faktúre č. 205100110 z 1.6.2010 a č. 207100038 z 1.7.2010 a výpismi z účtu o ich úhrade za spolu 30 dní realizovanej parkovania predmetu lízingu). Tieto všetky náklady súd považoval za primerané a nevyhnutne vynaložené právnym predchodcom žalobcu v súvislosti s odobratím a odpredajom vozidla, ako zodpovedajúce jeho majetkovému úbytku v dôsledku porušenia povinností žalovaného a tak s prihliadnutím na úvodné konštatovania v tomto bode aj za spĺňajúce podmienky pre vyodenie zodpovednosti žalovaného za túto škodu. Obdobné nároky ako boli uplatnené v tomto konaní boli posúdené ako dôvodné aj predchádzajúcou súdnou praxou (pozri rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/19/2011 z 10.6.2014 vydaného na základe záväzného právneho názoru vyjadreného v rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7co/127/2013-290 z 23.1.2014).

57. Takýto nárok však súd už nepovažoval za oprávnený vo vzťahu k náhrade nákladov agentúry v sume 287,98 Eur, preukazovaných vystavenou faktúrou tejto spoločnosti č. 1592/2010 zo 6.5.2010 a jej úhradou, keď z doloženej faktúry nevyplýva, v čom tento úkon spočíval a aké reálne náklady s ním právnemu predchodcovi žalobcu vznikli. V konaní bolo nesporné preukázané, že žalovaný predmet lízingu odovzdal zástupcovi spoločnosti MABORO s.r.o. dobrovoľne na dohodnutom mieste v Košiciach, o čom svedčil aj vzájomne podpísaný protokol. V záverečnej správe označené návštevy žalovaného pred odovzdaním vozidla za účelom dosiahnutia splácania leasingu súd nepovažuje za nevyhnutné úkony, ktorých náklady by mal znášať žalovaný. Tieto úkony agentúry ani nie sú žalovaným verifikované a boli realizované len z iniciatívy právneho predchodcu žalobcu a v jeho prospech. Nárok na túto náhradu tak z hľadiska podmienok vzniku nároku na náhradu škody považuje súd za nepreukázaný. Rovnako nemohol žalobcovi vzniknúť ani nárok na nezaplatené úroky odo dňa odstúpenia, keďže zmluva zanikla so spätnými účinkami, v dôsledku čoho žalobcovi nemôže patriť žiaden nárok na zmluvne dohodnutý úrok a ani zmluvná pokuta opierajúca sa o ustanovenie čl. 12 bodu 4. obchodných podmienok. Súd preto celkovo priznal titulom náhrady škody žalobcovi sumu 159,50 Eur a aj v prevyšujúcej časti uplatneného nároku titulom náhrady škody považoval žalobu za nedôvodnú.

58. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Vzhľadom k tomu, že čas plnenia nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, či náhrady škody nebol medzi účastníkmi dohodnutý a ani čas plnenia tohto typu nároku nie je zákonom stanovený a ani nebol určený v rozhodnutí, žalovaný bol v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka povinný plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ho žalobca o plnenie požiadal. Ohľadne súdom uznanej dôvodnej časti nároku sa žalobca dostal do omeškania po doručení protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo 16.6.2010, ktorý žalovaný prevzal 21.6.2010, o čom svedčí žalobcom predložená kópia doručenky v spise. Keďže žalovaný bol vyzvaný žalobcom na zaplatenie vysporiadania v lehote 14 dní, dôvodný je záver, že od 6.7.2010 sa dostal do omeškania a bol povinný žalobcovi zaplatiť aj úrok z omeškania.

59. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku na úrok z omeškania, tento bol žalobcom uplatnený vo výške 0,1% denne, čo je v prepočte 36,5% ročne. Uvedená výška požadovaného úroku z omeškania je v rozpore s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády v znení účinnom v čase vzniku omeškania, teda 6.7.2010, podľa ktorých má žalobca nárok len na zaplatenie úroku z

omeškania vo výške o 8% vyššej ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K 6.7.2010 bola základná úroková sadzba ECB na úrovni 1%, preto oprávnené mohol žalobca požadovať zaplatenie úroku z omeškania len vo výške 9% a nie požadovaných 36,5% ročne. Preto súd priznal žalobcovi z dôvodnej časti uplatneného nároku, t.j. zo sumy 1 691,24 Eur úrok z omeškania vo výške 9% ročne za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia a vo zvyšku aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol ako nedôvodný.

60. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

62. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. vychádzajúc zo záveru, žalobca bol procesne úspešný v rozsahu sumy 1 691,24 Eur, ktorá predstavuje 26 % z uplatneného nároku, čo po odrátaní úspechu žalovaného v rozsahu sumy 4 824,87 Eur, ktorá predstavuje 74% viedlo k priznaniu práva na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu ich rozdielu, t.j. 48%.

64. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Keďže právny zástupca žalovaného bol ustanovený súdom podľa medzičasom zrušeného § 30 O.s.p. a v čase ustanovenia ktorého § 149 ods. 2 O.s.p. normoval, že v prípade ustanovenia zástupcu účastníkovi súdom sa pri náhrade trov konania postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým aj v súčasnosti je zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“), súd záverom poznamenáva, že nárok na náhradu trov konania žalovaného a jeho právnej zástupkyne sa spravuje týmto osobitným zákonom. V zmysle § 15 ods. 2 v znení účinnom ku dňu ustanovenia právneho zástupcu žalovaného, centrum rozhodnutím podľa osobitného predpisu prizná advokátovi náhradu trov konania po skončení zastupovania na základe jeho vyčíslenia podľa osobitného predpisu; to neplatí v rozsahu, v ktorom súd priznal náhradu trov konania. Ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, môže centrum priznať advokátovi čiastočnú alebo úplnú náhradu trov právneho zastúpenia bez ohľadu na to, či súd tomuto advokátovi priznal náhradu trov konania podľa odseku 1. Podľa aktuálne účinného znenia § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ak súd prizná oprávnenej osobe náhradu trov konania (v danom prípade žalovanému), nemôže oprávnená osoba v rozsahu pohľadávky na náhradu trov právneho zastúpenia s pohľadávkou nakladať a advokát je oprávnený túto pohľadávku vymáhať v mene oprávnenej osoby, pričom okamihom jej úspešného vymoženého sa pohľadávka považuje za postúpenú na advokáta. Ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa ustanovení osobitného predpisu. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.